

[Kjær Rasmussen.]

Hvis man virkelig ville rationalisere — men det vil man altså tilsyneladende ikke — så lod man anmeldelse af fødsler og dødsfald foregå direkte til de kommunale folkeregistre. Det er dér, sådanne anmeldelser hører hjemme, og ikke hos en folkekirkelig kordegn.

Jeg vil altså gerne have ministerens svar på, hvorfor folkekirken insisterer på at beholde denne registrering, for det kan i hvert fald ikke være af rationaliseringsårsager. Er man angst for, at medlemstallet vil gå ned, hvis folk ikke tvinges til at søge kontakt med kirkelige kredse, eller hvilke årsager kan tænkes? Jeg spørger ud fra oprigtig undren.

Det er også med nogen undren, at jeg ligesom enkelte andre ordførere i § 2, stk. 1, ser, at der skelnes mellem ægtebørn og uægte børn. Man kunne udmærket have ladet sig nøje med en bestemmelse om, at anmeldelsespligten er begrænset til de nærmeststående personer. Som paragraffen er udformet nu, aner man næsten en handbulle i luften, når den ugifte mor skal hen at anmelde fødsel.

Jeg må sige til slut, at vi ikke i mit parti kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det tjener ikke den hensigt, man foregiver at have med det, nemlig at fremme registreringens hurtighed. Det er vor opfattelse, at en sådan lov fortsat vil forhale registreringens hurtighed.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg vil gerne takke ordførerne for en gennemgående positiv og for de flestes vedkommende dog også velvillig behandling af lovforslaget.

Som det fremgår af ordførertalerne, er baggrunden for lovforslaget indførelsen af det centrale personregister og ikke noget ønske fra folkekirkens side om at brede sig ud over videre felter.

Jeg har lige et par enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne.

Jeg er, tror jeg, fuldstændig enig med hr. Orla Møller i de betragtninger, han fremførte. Jeg er helt enig i, at anmeldelse af fødsel og dødsfald er en rent borgerlig sag, der intet har at gøre med kirken eller med dens forkyndelse. Jeg så i og for sig gerne, at kirken helt var fri for denne registrering,

så det alene kunne foregå hos de borgerlige myndigheder. Jeg står ikke her for at tale på nogen præsters vegne, men jeg tror da, jeg tør sige, at en hel række af de danske folkekirkepræster hellere end gerne var fri for denne registrering. Ikke mindst i de sogne, hvor der ligger et stort sygehus, og hvor mange dødsfald og fødsler foregår, er det en urimelig arbejdsbyrde, som ofte virker tyngende og måske hæmmende for det, der er præstens egentlige anliggende og opgave.

Jeg er enig med hr. Orla Møller i, at der næppe nogen steder foretages omvendelsesforsøg eller lignende, når folk kommer og skal anmelde dødsald eller fødsler. Jeg er også enig med hr. Orla Møller i, at man, hvis man er indstillet sådan, jo kan anmelde skriftligt. Man behøver altså ikke at gå den tunge gang til præstegården, hvis man føler det generende.

Til fru Ulla Worm vil jeg gerne sige, at så vidt det er mig bekendt, er det normal praksis, at anmeldelse af både dødsfald og fødsler foregår i henholdsvis fødsels- og dødssognet. Derfor har som sagt f. eks. præster, der har et stort sygehus i deres sogn, meget af den slags arbejde.

Hr. Nordqvist fremførte det uheldige i formuleringen af § 2, og hr. Kjær Rasmussen var inde på det samme. Jeg skal såmænd gerne medgive de to ærede ordførere, at det kan være en uheldig formulering, paragraffen har fået. Det kan vi se på i udvalget. Det er begribeligvis fra lovgivningens side ikke tilsigtet, at der skal være noget diskriminerende i den anvendte sprogbrug, men sådan kan det sikkert opfattes. Der er kun tænkt på at præcisere, hvem anmeldelsespligten påhviler. Men det er naturligvis en af de ting, der kan ændres under udvalgsbehandlingen.

Hr. Kjær Rasmussen og vist også andre var inde på problematikken omkring de trossamfund, der står uden for folkekirken. Det er rigtigt, at det nu er nødvendigt, at alle anmeldelser foregår over folkekirken; men trossamfundene har stadig mulighed for at føre deres egne kirkebøger, og det er ligeledes tanken, at fødsler, der foregår inden for disse trossamfund, af sognepræsten vil blive anmeldt til de pågældende trossamfund.

Endelig var hr. Kjær Rasmussen inde på